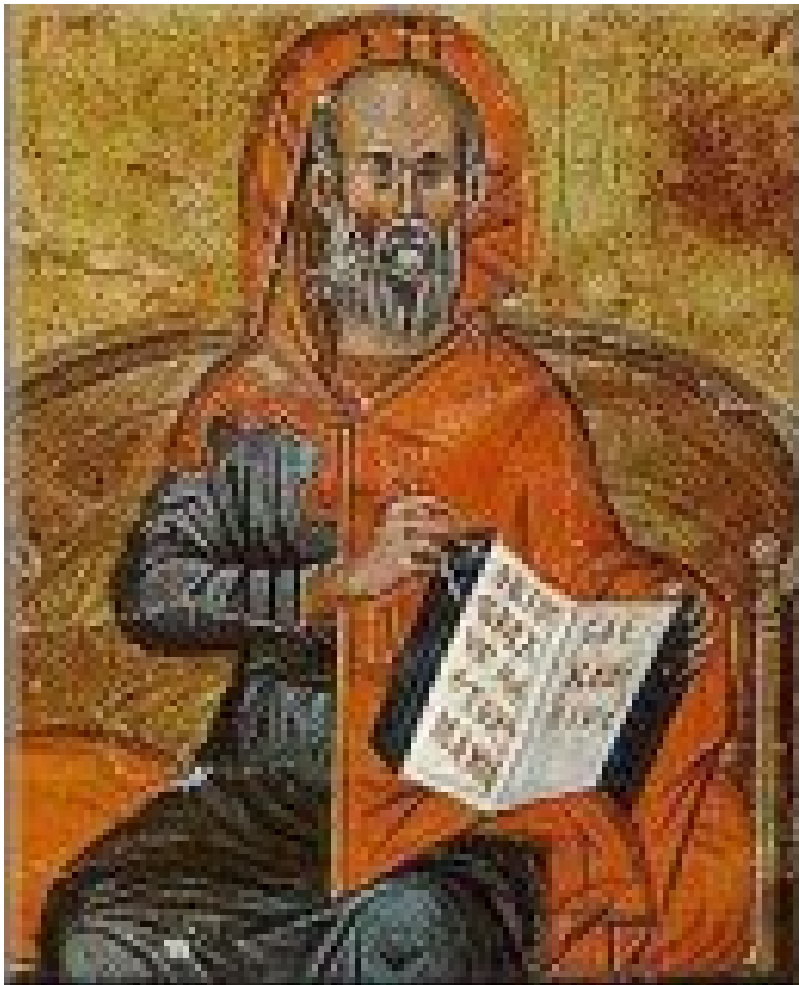

**BIRTALAN GYŐZŐ:
HÍRES ORVOSOK ÉRTÉKES GONDOLATAI**

ORVOSTÖRTÉNELMI BREVIÁRIUM,
AVAGY KLASSZIKUSOK AZ ORVOSLÁSRÓL

Digitalizálták a Magyar Tudománytörténeti Intézet munkatársai,
Gazda István vezetésével.

Hippokratesz

(Kr. e. 460–377)

1.

„Esküszöm Apollonra, az orvosra

és Aszklepioszra és Hygieiára és Panakeiára
és az összes istenekre és istennőkre
– tanúkul híva fel őket –
hogymeg fogom tartani képességem
és szándékom szerint a következő esküt és írott kötelezvényt:

Azt aki engem erre a mesterségre megtanított,
úgy fogom tekinteni, mint saját szüleimet
és megosztom vele vagyonomat,
s ha rászorul visszafizetem majd, amivel neki tartozom;
a tőle származó nemzetséget olybá veszem,
mintha fiútestvéreim lennének
és megtanítom őket erre a mesterségre,
ha meg akarják tanulni,
díjazás és írott kötelezvény nélkül;
miként hogy a gyakorlati útmutatást
és a szóbeli előadást és a többi egész tudományt tovább adom
ugyan saját gyermekeimnek és mesterem gyermekeinek
és az orvosi rend értelmében
írásban kötelezett és megesketett tanítványoknak,
de senki másnak nem.

Diaetetikus rendeléseimet
képességem és szándékom szerint
a betegek hasznára fogom elvégezni,
nem pedig ártalmára és kárára.

És halált okozó szert
nem fogok senkinek sem kiszolgáltatni,
még kérésre sem,
sőt ilyenféle tanácsot nem fogok adni;
és hasonlóképp nem fogok adni nőnek sem magzatelhajtó szert (csapot).

Tisztán és jámboran őrzöm majd meg életemet és mesterségemet.
És nem fogok vágni... még kőbetegségben szenvedőket sem,
hanem útjukból kitérek majd azon mesterembereknek,
kik ezt a gyakorlatot űzik.

És ahány házba csak belépek,
a betegek hasznára fogok belépni,
távol tartva magamat minden egyéb
szándékos és kárt okozó jogtalanágtól,
főleg pedig a nemi visszaélésektől,
mind női és férfi testtel,
mind szabadokkal és rabszolgákkal szemben.

És ha olyant látok, vagy hallok
az orvosi kezelés közben vagy akár a terápia körén kívül
az emberek életében,
amit nem szabad kifecsegni,
azt el fogom hallgatni abban a véleményben,
hogy az efféle dolgokat szent titkok módjára kell megőrizni.

Ha ezt az esküt megtartom és nem töröm meg,
akkor élvezzem életemet és mesterségemet
úgy, hogy az összes embereknél örök időkre becsületem legyen;
de ha átlépem és hamisan esküszöm,
mind ennek az ellenkezője történjék.”

2

„Az élet rövid, a művészet hosszú,
a jelenségek elfutóak, a tapasztalat bizonytalan,
az ítélet nehéz.”

„A filozófiát a medicinába, a medicinát a filozófiába kell bevinni.
Mert az orvos, aki egyben filozófus is, az istenekhez hasonló.”

„Az orvos rendezett életet folytasson, hogy jó híre legyen.
Tisztességesen, barátságosan,
korrektül viselkedjék minden becsületes emberrel szemben.
A kapkodás, sietség akkor sem rokonszenves, ha hasznos.
Az orvos körültekintően intézkedjék,
mert ugyanazok az eljárások ugyanannál a személynél
csak akkor keltenek bizalmat, ha ritkán fordulnak elő.
Ami a magatartást illeti,
arckifejezése értelmes legyen, ne nézzon bosszúsan,
mert embergyűlölő benyomást tesz.

Másrészt, aki szívesen nevetgél és túlságosan vidám,
az egyeseknek terhes, amitől óvakodni kell.”

„Sohase veszekedjenek egymással
a tanácskozássra egybegyűlt orvosok,
ne próbálják meg egymást nevetségessé tenni. (...)
Ne irigyelje az orvos a másik fölényét,
mert ez a gyengeség jele lenne,
bár erre a nyilvánosan tevékenykedő kollégák nagy kísértést éreznek.”

folytatás:

<http://mek.oszk.hu/05100/05117/index.phtml>